

200 ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ: μας δείχνουν τον δρόμο

ΟΧΙ στη Συκοφαντία του ΚΚΕ

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ 12 Εκτελεσμένους Επαναστάτες ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ & ΑΡΧΕΙΟΜΑΡΞΙΣΤΕΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1944 – Η εκτέλεση των 200

27 Απριλίου 1944: έξω από τους Μολάους Λακωνίας, ΕΛΑΣίτες αντάρτες χτυπούν τον γερμανικό στρατό κατοχής, σκοτώνοντας έναν στρατηγό και στρατιώτες. Σε αντίποινα, «εθελοντές» ταγματασφαλίτες δολοφονούν πάνω από 100 κομμουνιστές και κατοίκους της περιοχής, ενώ οι Ναζί ανακοινώνουν την εκτέλεση 200 φυλακισμένων αγωνιστών για την 1η Μάη.

Από το πρωί της Πρωτομαγιάς, άρχισαν οι εκτελέσεις στο Σκο-

πευτήριο Καισαριανής. Με διαταγή των Ναζί, κάθε ομάδα από 20 μετέφερε σε φορητά τους προηγούμενους νεκρούς συντρόφους της, πριν στηθεί η ίδια στον τοίχο. Οι 200 αντιμετώπισαν παλικάρεια το απόσπασμα, με τη λεβεντιά και τα συνθήματά τους.

Ο συνολικός αριθμός των δολοφονημένων και εκτελεσμένων εκείνων των ημερών κάνει αυτήν την Πρωτομαγιά μια από τις πιο αιματοβαμμένες μέρες στην ιστορία του εργατικού κινήματος.

Περηφάνια και Αγώνας: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ

Οι φωτογραφίες από τις εκτελέσεις αποτελούν σπουδαίο κομμάτι της ιστορίας, έμπνευση για τους αγώνες. Έχουν συγκλονίσει πολλές χιλιάδες κόσμου. Έχουν θυμίσει τις ρίζες των εργατικών και λαϊκών αγώνων: έτσι κερδήθηκαν όλα τα δικαιώματα και κα-

τακήσεις μας – ενάντια στη λήθη και απαξίωση, που προωθεί η αστική τάξη και οι υπηρέτες της. Έχουν δώσει ανάταση και πνοή – ενάντια σε ένα σύστημα που βυθίζεται στη σήψη, διαφθορά και ανηθικότητα.

Δεσμώτες του Μεταξά και της Αστικής Τάξης

Οι 200 είχαν πλούσιο ιστορικό στο εργατικό-λαϊκό κίνημα. Κρατούνταν στο στρατόπεδο-κολαστήριο του Χαϊδαρίου. Πολλοί ήταν φυλακισμένοι ή εξόριστοι από την αρχή της μεταξικής δικτατορίας (4 Αυγούστου 1936), που **τούς παρέδωσε στους Ναζί**. Γι' αυτό φέρει

ευθύνη και η σταλινική ηγεσία του ΚΚΕ: είχε απορρίψει τη μαζική απόδραση, που είχαν προτείνει οι Ακροναυπλιώτες Τροτσκιστές και ήταν απόλυτα εφικτή με την κατάρρευση του μετώπου (1941).

Αισχρή Παραχάραξη από το ΚΚΕ

Ο μηχανισμός του ΚΚΕ επιχειρεί να παρουσιάσει τη θυσία των 200 σχεδόν ως «**αποκλειστική ιδιοκτησία**» του. Κάτω από τόνους ψεμάτων και λάσπης (π.χ. ένθετο *Ριζοσπάστη* 25-26 Απριλίου):

– Αποκρύβει τους 12 Επαναστάτες (7 Τροτσκιστές, 5 Αρχαιομαρξιστές) ανάμεσα στους 200, τον ρόλο και τον αγώνα τους. Αναφέρει λιγότερους, κρύβει ή παραποιεί στοιχεία τους. Αλλοιώνει την πολιτική ταυτότητά τους, διαχωρίζοντάς τους αυθαίρετα σε «φιλο- και αντι-ΚΚΕ». Τους παρουσιάζει ακόμα και ως μέλη ή συμπαθούντες του ΚΚΕ (π.χ. τον τροτσκιστή δάσκαλο Γιώργο Κρόκο).

– Λερώνει αυτούς τους αγωνιστές, γράφοντας: «... κατά τη διάρκεια της δικτατορίας Μεταξά, διάφοροι πολιτικοί κρατούμενοι του τροτσκιστικού και αρχαιομαρξιστικού χώρου υπέγραψαν δηλώσεις και απελευθερώθηκαν». Εξαπολύει μια τέτοια αδιάτακτη συκοφαντία, χωρίς ν' αναφέρει **ούτε ένα όνομα!** Χυδαίοτητα που ξεπερνάει και τις γνωστές ιστορικές αθλιότητες του σταλινικού ΚΚΕ: «χαφιέδες», «πεμπποφαλαγγίτες», «πράχτορες ξένων δυνάμεων» κ.λπ. – με αυτά συκοφαντούσε ή εκτελούσε αγωνιστές και αντιπολιτευόμενους.

Πολλοί τέτοιοι αγωνιστές (πιθανόν εκατοντάδες), που είχαν γλιτώσει από τους Φασίστες, τους Ταγματασφαλίτες, την Ασφάλεια, **βρήκαν τον θάνατο από τα τυφλά όργανα της σταλινικής ηγεσίας του ΚΚΕ** (π.χ. στα Δεκεμβριανά του 1944).

Το ΚΚΕ προσπαθεί να αποσιωπήσει τις συντριπτικές ευθύνες του, πολιτικά εγκλήματα σε βάρος του εργατικού κινήματος. Από το 1934 (6η Ολομέλεια), το σταλινικό ΚΚΕ είχε εγκαταλείψει τη Σοσιαλιστική Επανάσταση, επιδιώκοντας έναν «αστικοδημοκρατικό» καπιταλιστικό εκσυγχρονισμό σε συμμαχία με δήθεν «δημοκράτες» αστούς. Έτσι οδήγησε στην ήττα την εργατική Εξέγερση του Μάη 1936 στη Θεσσαλονίκη, ανοίγοντας δρόμο στη δικτατορία Μεταξά. Η Ελληνική Επανάσταση 1943-1949 (αυτό ήταν, όχι μόνο

Αντίσταση και μάλιστα «Εθνική») ηττήθηκε από αυτές τις προδοτικές επιλογές. Με τις συμφωνίες Λιβάνου και Καζέρτας, το ένοπλο λαϊκό κίνημα θυσιάστηκε στον βωμό της «Εθνικής Ενότητας». **Τους Βρετανούς το ΚΚΕ καλωσόριζε ως «Ελευθερωτές»,** απαιτώντας οι Τροτσκιστές –που προειδοποιούσαν– να εξοντωθούν σα σκυλιά! Έτσι οδήγησε και στην ήττα του Δεκέμβρη 1944, στη Συμφωνία της Βάρκιζας.

Σήμερα, κατόπιν εορτής, η ηγεσία του ΚΚΕ χαρακτηρίζει «απαράδεκτες» αυτές τις συμφωνίες... αλλά όχι τις δολοφονίες και συκοφαντίες. Κάθε τίμιος αγωνιστής, ιστορικός, εργαζόμενος ή νέος που αγωνιά για το κίνημα, πρέπει να φωνάξει: **Επιτέλους, ΝΤΡΟΠΗ, να σταματήσει ο κατήφορος!**

Αξίζει και πρέπει ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ

Αυτές οι μέθοδοι προκαλούν αηδία – αλλά αυτός ο μηχανισμός έχει συκοφαντήσει και δολοφονήσει τόσους και τόσους, πολλούς και δικούς τους διαφωνούντες (π.χ. τον Κ. Καραγιώργη στα μπουντρούμια του «υπαρκτού σοσιαλισμού»). Ως «δηλωσία» οδήγησαν τον ίδιο τον Άρη Βελουχιώτη στην απομόνωση, επειδή είχε αντιδράσει στη Βάρκιζα, παραδίδοντάς τον λεία στις αντιδραστικές συμμορίες... Οι ίδιοι χειροκροτούσαν τις συκοφαντίες και δολοφονίες εκατομμυρίων πραγματικών κομμουνιστών διεθνώς, ιδιαίτερα στην ΕΣΣΔ, όπου η «πάνσοφη ηγεσία» τους οδήγησε στην κατάρρευση, στην άγρια καπιταλιστική παλινόρθωση.

Οι επαναστάτες στέκονται ανυποχώρητα αλλά και με ανθρωπιά μπροστά στους «δηλωσίες». Όσους λύγισαν κάτω από βασανιστήρια και κακουχίες, ειδικά όταν έπειτα αγωνίστηκαν ή έδωσαν τη ζωή τους (π.χ. ο Στ. Σκλάβαινας, 2ος στην ηγεσία του ΚΚΕ μετά τον Ζαχαριάδη, που εκτελέστηκε στην Καισαριανή).

Αντίθετα, άθλια συμπεριφερόταν η ηγεσία του ΚΚΕ σε όσους είχαν υπογράψει δήλωση: δεν τους μιλούσαν, έτρωγαν μόνοι τους κ.λπ. Φρικτή τιμωρία μέσα στα κάτεργα, μάλιστα για χρόνια, χωρίς να εξαφούνται οι γυναίκες από τέτοιες «περιποιήσεις». Κτηνώ-

δης ήταν η αντιμετώπιση των Τροτσκιστών ή Αρχαιομαρξιστών, που τύχαινε να είναι στις ίδιες φυλακές. Μετά την ήττα στον Εμφύλιο, όσοι πολιτικοί πρόσφυγες στον «υπαρκτό σοσιαλισμό» στιγματιζόνταν ως «δηλωσίες» (από την ηγεσία Ζαχαριάδη), αντιμετώπιζόνταν ως «κατώτεροι».

Οι «αδέκαστοι» του σημερινού ΚΚΕ κάνουν τον εισαγγελέα της Ιστορίας... αυτοί που έκαναν δεκάδες συμβιβασμούς με την αστική τάξη... πολέμησαν την Εξέγερση του Πολυτεχνείου, όλα τα ριζοσπαστικά κινήματα και αγώνες στη Μεταπολίτευση... συγκυβέρνησαν με τα αστικά κόμματα (1989-1990). Ας (τους) θυμήσουμε: Η δικτατορία του Μεταξά είχε διαβρώσει τόσο το ΚΚΕ, ώστε να έχει τη δική της, χαφιέδικη «Προσωρινή Διοίκηση» και έναν πλαστό «Ριζοσπάστη», με τη βοήθεια πολλών τότε πρώην ηγετικών στελεχών του ΚΚΕ (Τύριμος, Μανωλέας κ.ά.), που είχαν υπογράψει δήλωση. Πολλά τέτοια ηγετικά στελέχη έγιναν υπηρέτες του μετεμφυλιακού αντικομμουνιστικού κράτους και της δικτατορίας του 1967 (π.χ. Γεωργαλάς) ή μετέπειτα αστικών κυβερνήσεων (π.χ. ο σημερινός μηστοκακικός υπουργός Τ. Θεοδωρικάκος, πρώην γραμματέας της ΚΝΕ). «Στο σπίτι του κρεμασμένου» λέει ο λαός.

ΟΙ 12 ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ Τροτσκιστές και Αρχαιομαρξιστές

Για πολλά χρόνια, στις εκδηλώσεις μνήμης τα ονόματα των Τροτσκιστών και Αρχαιομαρξιστών δεν εκφωνούνταν – ένα μνημείο σταλινικής μισαλλοδοξίας. Αυτοί ήταν: Γ. Κοβάνης, Δ. Πανταζής, Χ. Σούλας, Γ. Κρόκος, Η. Μήτσης, Μ. Γιαννακουρέας, Β. Τζαμτζάς (τροτσκιστές) – Α. Περάχια, Π. Ανδρώνης, Χ. Χατζηχρίστος, Παπαδημητρόπουλος, ανώνυμος (αρχαιομαρξιστές).

Είχαν πολύχρονη προσφορά, υποδειγματική παρουσία στο εργατικό κίνημα. Προωθούσαν την πάλη ενάντια στη γραφειοκρατία (στην ΕΣΣΔ και στο κομμουνιστικό κίνημα) και τη μόνη πραγματική διέξοδο ενάντια στον πόλεμο και τον φασισμό: τον Διεθνισμό και τη Σοσιαλιστική Επανάσταση.

*Τροτσκιστές κρατούμενοι στην Ακροναυπλία
επί δικτατορίας Μεταξά*

ΤΑ ΗΡΩΪΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΣΤΗ ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΣ ΤΟΥ 1944

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΡΑ-
ΝΑΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΜΑΣ
ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΗΝΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡ-
ΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΤΗΝΟ-
ΔΙΑΣ

Υπερασπίστε την Ιστορική ΑΛΗΘΕΙΑ, την Εργατική Δημοκρατία

ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ η Παραχάραξη — ΝΑ ΠΑΡΘΟΥΝ ΠΙΣΩ οι Συκοφαντίες

Η Εργατική Τάξη και το Επαναστατικό Κίνημα έχουν τη δύναμη, θα ανορθωθούν. Το ΚΚΕ και ο Σταλινισμός ΠΟΤΕ

Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

www.okde.gr